

Христа, той отсече съ ножа си ухото на единъ отъ римскитѣ войници. Петъръ имаше добри чърти въ характера си. Той пръвъ позна Христа и Го призна въ себе си за Богъ. Въпрѣки това, отъ време на време той съветваше Христа да не се проявява открито, за да не пострада. Петъръ си въобразяваше, че е ученъ, че разбира всичко и всичко може да направи. Много хора се мислятъ за учени. Тѣ вѣрватъ, че могатъ да направятъ много нѣща. Въ сжщностъ, такива учени по-скоро могатъ да объркатъ работитѣ, отколкото да ги оправятъ.

Често хората се възхищаватъ отъ нѣкого и казватъ, че има отличенъ характеръ. Въ какво се заключава характерътъ на човѣка? Не е характеренъ онзи човѣкъ, който има знания, богатство, сила, или който заема високо обществено положение. Тѣзи нѣща се придобиватъ лесно. Добъръ характеръ има онзи човѣкъ, въ когото умътъ, сърдцето и волята сж добре развити и сж въ хармония. Такъвъ човѣкъ е готовъ да приложи Христовото учение. Той не чака по-добри времена отъ днешнитѣ. Той знае, че всѣка епоха носи въ себе си добри условия за работа. Характерниятъ и разуменъ човѣкъ използва всѣки моментъ съзнателно и никога не отлага нѣщата. Когато пѣтелтътъ пропѣ, Петъръ веднага съзна погрѣшката си и не отложи изправянето ѣ за другия день, но веднага излѣзе вънъ, горко плака и се разкая. Ако отлагате, втори пѣтъ вашиятъ пѣтелъ нѣма да пропѣ. Той пѣ само веднѣжъ въ живота на човѣка. Като сгрѣшите, пѣтелтътъ ви ще пропѣ. Ако го послушате, добро ви чака; ако не го послушате, изгубвате доброто съчетание на условията — втори пѣтъ това съчетание не се случва. Близко е вашиятъ пѣтелъ, не изпущайте случая да чуете гласа му и да се разкаете. Сега е времето, когато трѣбва да използвате условията за вашето развитие. Нѣма по-добри условия отъ сегашнитѣ за създаване и каляване на човѣшкия характеръ. За каляване на характера сж нуждни изпитания и мъчности. Докато не бѣше се изпиталъ и позналъ, Петъръ бѣше готовъ да защитава Христа докрай. За да покаже своята готовность, той отсече ухото на единъ отъ римскитѣ войници. Следъ това, когато го повикаха при първосвещеницитѣ, и на въпроса, и ти ли си неговъ ученикъ, Петъръ веднага се отрече. Но следъ